

Det, der er det mærkelige og interessante ved Dansk Folkeparti, er, at selv om det er en del af magten i Danmark, har det en særlig taktik i forbindelse med magten. Det er altid at profilere sig i forhold til minoriteter. Det er det, vi også her igen ser i forhold til Grønland, sådan som vi har set det i forhold til flygtninge og indvandre-re: Kan man finde en egnet minoritet at profilere sig i forhold til, så opfatter Dansk Folkeparti det som god politik.

Kl. 15:01

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi beder ordføreren om at blive stående. Det er først hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Søren Espersen (DF):

Jeg må sige, at jeg synes, det næsten er skændigt at begynde at sige, at det her er sådan et nyt eksempel på, at Dansk Folkeparti går efter minoriteter. Det er, ligesom om hr. Niels Helveg Petersen forestiller sig, at Siumut og hr. Lars-Emil Johansen er hele Grønland. Jeg har ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at jeg er antigrønlandsk, men jeg er anti-Siumut. Det er en politisk holdning, som jeg har ret til at have. Men jeg tror, der findes noget stort i det grønlandske folk, og at de er af en helt anden opfattelse end hr. Lars-Emil Johansen med den skingre retorik, han er eksponent for, og som Siumut har skabt, og som i høj grad har skadet rigsfællesskabet.

Jeg har ikke mere taletid, men jeg vil lige stille et spørgsmål vedrørende sproget. Hr. Niels Helveg Petersen nævner på et tidspunkt, at det jo er svært at sende danskere derop, fordi grønlanderne ikke kan tale dansk. Er det ikke et stort problem, at man ikke længere har et andet sprog end grønlandsk, at hverken dansk eller engelsk er sprog, de unge længere kan bruge?

Kl. 15:02

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Niels Helveg Petersen (RV):

Nu bliver det her jo ligesom en valgkamp mellem Siumut og Dansk Folkeparti. Det troede jeg egentlig ikke der var lagt op til. Men det kan jo være, at hr. Lars-Emil Johansen vil tage den tråd op, det er i hvert fald ikke mit anliggende. Mit anliggende er forholdet mellem Danmark og Grønland og ikke mellem bestemte partier i Danmark og i Grønland. Det, som hr. Søren Espersen sagde, var, at han generelt skar alle grønlandske politikere over én kam. Det var det,

jeg tog stærk afstand fra. Jeg vil gerne fastholde, at det er til skade for rigsfællesskabet, når man kommer med den type udtalelser. Så ved vi jo også godt, at der mange steder – især i de små samfund i Grønland – altså er mange, der kun kan tale grønlandsk. Det er en kendsgerning, og det mener jeg vi er nødt til at respektere.

Kl. 15:03

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Søren Espersen (DF):

Det vil måske overraske hr. Niels Helveg Petersen, at vi faktisk har fået mange positive tilsagn til det, vi har startet, fra folk i Grønland – folk, der siger, at det er godt, det, der bliver sagt. Det er grønlandere, som reagerer, som sender breve og mails til os. Så der er altså et andet Grønland end det, som hr. Lars-Emil Johansen og Siumut repræsenterer.

Vedrørende det, hr. Niels Helveg Petersen siger, at det er udmærket, at det så er deres valg, at de kun kan tale grønlandsk, vil jeg sige, at det jo er et problem, hvis man vil uddanne sig videre, i en befolkning på kun 50.000 mennesker som basis. Man kan jo ikke lave et universitet, en ordentlig forskning, en ordentlig højere, videregående uddannelse uden at kunne enten dansk eller engelsk. Det er det, jeg mener bl.a. er resultatet af grønlandiseringen. Og nogle af de problemer er skabt af, at man i ren nationalchauvinisme vil grønlandisere og holde sig til det grønlandske sprog. Er det ikke korrekt, at der, hvis man vil videreudanne sig, er brug for, at man kan enten dansk eller engelsk?

Kl. 15:04

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er tilhænger af, at man skal lære fremmedsprog, og det tror jeg ikke er nogen hemmelighed. Men jeg var glad for det, som hr. Søren Espersen alligevel fik sagt, at der altså også er et meget ansvarligt Grønland, og at der i det grønlandske samfund finder en ansvarlig politisk debat sted. På en stor konference her på Christiansborg for et par år siden hørte jeg chefen for Royal Greenland holde et indlæg, hvor han påpegede en række af de svagheder, som der findes i det grønlandske samfund – ikke mindst omsorgen for børnene. Det opfattede jeg som et indlæg i den danske og den grønlandske debat. Man skal ikke fremstille det sådan, at der ikke